

[Gert Petersen.]

politik, og forudsætningen for den er netop denne vel gennemtænkte indkomstpolitik, 3) en selektivt virkende beskæftigelsespolitik. Det er regeringens plan. Det kalder jeg en mirakelkur, men jeg kalder den en mirakelkur af den slags illusionsnumre, som man af og til kan se i et cirkus, for der er ikke noget som helst reelt i den, og det synes jeg nok der havde været grund til at gå meget, meget mere ind på, hvis der havde været tid til det. Nu forstår jeg, at vi i septembersamlingen ikke kan komme til at drøfte beskæftigelsessituationen på grundlag af en af regeringen forelagt plan, hvor vi kunne undersøge lidt nærmere, hvad der er illusionsnumre, og hvad der er realiteter. Men vi skal nok komme til at drøfte beskæftigelsessituationen alligevel, også i septembersamlingen.

Så vil jeg sige til sidst, at socialistisk folkeparti naturligvis ikke kan stemme for den af fremskridtspartiet foreslåede dagsorden. Vi er af den opfattelse, at der ikke er råd til skattelettelse til andre end til de lavestlønnede i den nuværende situation; der er netop ikke råd til store skattelettelse, og disse skattelettelse, som må gennemføres til de lavestlønnede, må kompenseres igennem en kraftigere beskatning af arbejdsfrie indtægter, således at det samlede provenu ikke bliver formindsket, for det offentlige har brug for meget betydelige midler for at sætte beskæftigelsen i gang. Alene af den grund kan vi ikke stemme for hr. Bachs dagsorden og naturligvis heller ikke, fordi disse store skattelettelse, det ved vi, skal finansieres ved kraftige offentlige besparelser, det vil sige nedskæringer, hvorved den i forvejen eksisterende ulighed skal gøres endnu større og endnu mere grel.

Ninn-Hansen (KF):

Ligesom hr. Auken mener jeg, at Chaplin er en meget stor skuespiller; om hr. Knud Jepsen har en tilsvarende størrelse, der gør en sammenligning naturlig, betvivler jeg lidt. Det havde måske været rigtigere i forbindelse med denne debat, hvis hr. Auken havde nævnt nogle af Chaplins tidligere film, der jo netop blev optaget på tidspunkter, hvor arbejdsløsheden prægede det amerikanske samfund og samfundene andre ste-

der i verden og skabte en atmosfære, som han ved sin geniale kunst fremhævede, og som netop kunne begrunde en senere optagelse af filmen „Diktatoren“.

Det er vel i det hele taget det afgørende både under denne debat og ved behandlingen af hele problemet at se sagens alvor i forbindelse med de eftervirkninger, som en permanent arbejdsløshed, navnlig hos de unge, kan få. Der er nogle, der mener, at man bedst kan klare alt dette ved at fremsætte dagsordener her i tinget. Det er en overfladisk måde at behandle noget på, som vi ved indeholder en række elementer, der skal klares, og hvor det afgørende er at få placeret de pågældende i et arbejde skabt af en økonomisk politik, der kan skabe arbejdspladser.

Jeg mener, det vil være forkert, hvis denne debat får en sådan overfladisk behandling ved et dagsordensspil, og vi vil stemme imod det. Hvilke standpunkter vi har over for beskatningen og over for en række andre problemer, ved man, og vi behøver i hvert fald ikke at foreslå dagsordener for at prale med eller vise, hvor vi står, det har vi tilstrækkelig tydeligt fortalt.

Jeg vil også gerne hæfte mig ved, at statsministeren i sit svar til mig og til andre ordførere fremkom med tilsagn, som jeg lægger vægt på, og som jeg mener har større betydning end vedtagelsen af forskellige dagsordener. Statsministeren sagde, at han ikke var ganske bekendt med det forslag, som det konservative folkeparti havde fremsat angående bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden. Det skal jeg ikke bebrejde statsministeren, for der fremkommer ganske rigtigt mange forslag i tinget. Men det konservative forslag er det eneste forslag, der er i tinget til videre behandling af bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden. Dertil kommer, som statsministeren ved, notatet fra regeringen.

Men jeg opfatter statsministerens svar til mig i forbindelse med dette forslag som et positivt svar og et tilsagn. Når statsministeren således sagde, at hvis man ikke er fuldt ud tilfreds med det, regeringen foreslår, så skal det ikke komme an på regeringen, så er man parat til at forhandle om andre ting — jeg tror, det var nogenlunde sådan, det blev sagt — så opfatter jeg det selvfølgelig som